

Nr 421.

Av herr **Lindberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 120, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatsens fjärde huvudtitel för budgetåret 1946/47.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 120 (punkt 29) föreslagit riksdagen att fastställa personalförteckning och avlöningsstat för sjökartverket att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1946/47.

Sjökartverkets aktuella lönefrågor ha under år 1945 varit föremål för undersökning av genom Kungl. Maj:t tillkallad sakkunnig, t. f. statskommissarien K. A. Lindbergson. I en av utredningsmannen den 14 januari 1946 framlagd utredning föreslås högre lönegradsplaceringar för ett flertal tjänstebefattningar. Styrelsen för sjökartverket har i underdånigt utlåtande över utredningen ansett att utredningsmannen för ett flertal tjänster föreslagit för låga lönegradsplaceringar med hänsyn till med befattningarna förenade ansvar och arbetsuppgifter. Kungl. Maj:t har i ovannämnt förslag till personalförteckning i stort sett följt vad utredningsmannen sålunda föreslagit men däremot endast i mindre omfattning tagit hänsyn till styrelsens för sjökartverket uppfattning beträffande skälig lönegradsplacering.

Beträffande verkets nuvarande tre förste aktuariefattningar i lönegrad A 26 har Kungl. Maj:t följt utredningsmannens förslag att dessa skola erhålla tjänstebenämning byrådirektör och att en av dem erhåller uppflyttning till lönegrad A 28. Styrelsen för sjökartverket anser att samtliga tre byrådirektörer böra placeras i lönegrad A 28. Kungl. Maj:t har vidare upptagit 1 aktuarie (statsgeodet), 1 kartograf (statshydrograf), 1 assistent å jordmagnetiska avdelningen (statshydrograf) i lönegrad A 23, vilka befattningar styrelsen ansett böra placeras i lönegrad A 24. De av styrelsen för sjökartverket enligt ovan föreslagna lönegradsplaceringarna torde få anses vara väl motiverade. Enär Kungl. Maj:t i propositionen synes förutsätta en framtida omprövning av de två i lönegrad A 26 kvarstående byrådirektörernas lönegradsplacering samt de för statsgeodetens och statshydrografernas av Kungl. Maj:t föreslagna lönegradsplaceringar ansluta sig till vad Kungl. Maj:t i proposition till årets riksdag föreslagit för vissa befattningar inom rikets allmänna kartverk, synas mig dessa befattningars lönegradsplaceringar icke behöva bli föremål för omprövning i detta sammanhang.

Däremot synes det påkallat att i sagda proposition föreslagna lönegradsplaceringar för nedanstående befattningar bli föremål för omprövning vid riksdagens behandling av propositionen.

Befattningen som redaktör för tidskriften Underrättelser för sjöfarande.

Kungl. Maj:t har följt utredningsmannens förslag att placera befattningen i lönegrad A 22.

Det må till en början erinras om att ifrågavarande redaktörsbefattnings lönegradsplacering i samband med frågan om viss vikariatsersättning var föremål för riksdagens behandling år 1938 (riksdagens skrivelse nr 4: 1938 s. 25) varvid riksdagen beslöt, att assistenten å redaktionen vid förordnande såsom redaktör skulle beredas vikariatsersättning med belopp, som skulle tillkomma honom, därest han uppehölle befattning i dåvarande lönegrad B 24 — numera A 24. Redaktörsbefattningen uppehölls vid detta tillfälle av en pensionsavgången regementsofficer från flottan mot visst av Kungl. Maj:t fastställt arvode. I anslagsäskanden för budgetåret 1946/47 har styrelsen för sjökarteverket bland annat ansett att det knappast kan anses tillfredsställande att redaktören för »Underrättelser för sjöfarande» — ett för vår sjöfart livsviktigt organ — vore hänförd till lägre lönegrad än A 24. I utlåtande över utredningsmannens förslag vidhöll styrelsen denna sin uppfattning och framhöll ytterligare, att redaktörsbefattningen — för vilken krävdes en väl förfaren nautiker som kunde prestera stor noggrannhet i arbetet, enär en felaktig notis kunde medföra katastrofala följder för sjöfarten — vore en till sin natur självständig befattning med odelat ansvar. Lönen måste därför avvägas så, att kompetenta sökande framdeles kunde erhållas till befattningen såsom redaktör för denna viktiga publikation. För att kunna fylla kompetenskraven för ifrågavarande befattning erfordrades lång erfarenhet som befäl i transocean fart. Innehavaren av ifrågavarande befattning måste dessutom inneha omfattande språkkunskaper. I likhet med styrelsen för sjökarteverket anser jag att lägre placering för befattningen än i lönegraden A 24 icke bör komma i fråga.

Befattningen som militärhydrograf.

Kungl. Maj:t har även beträffande denna befattning följt utredningsmannens förslag att placera densamma i lönegrad A 22. Styrelsen för sjökarteverket har i anslagsäskanden för budgetåret 1945/46 samt i sitt utlåtande över utredningsmannens utredning föreslagit, att befattningen uppfördes i lönegrad A 24. Utredningsmannen har bland annat framhållit, att det vid en omprövning av löneställningen för sjökarteverkets befattningshavare syntes ligga närmast till hands att anställa jämförelser med förhållandena vid rikets allmänna kartverk. I vissa fall är detta möjligt i andra fall icke. Militärhydrografbefattningen är dock en sådan befattning, med vilken en förordad jämförelse direkt kan göras. Om man sålunda jämför militärkarto-

grafiska detaljen vid sjökarteverket med någon av de tre detaljerna inom topografiska byrån vid rikets allmänna kartverk, föreligger det faktum, att arbetsuppgifter och personalbestånd äro i stort sett likvärdiga och att arbetsledningen rekryteras från samma personalkategori, nämligen officerare, vilka efter en längre tids tjänstgöring inom respektive verk kunna aspirera på detaljchefsbefattningen. Vid en sådan jämförelse finner man att militärhydrografbefattningen vid sjökarteverket beträffande ställning och arbetsuppgifter är likställd med en detaljföreståndare inom topografiska byrån, förste statstopograf i lönegrad A 24. Att utredningsmannen icke i anslutning härtill föreslagit högre lönegrad än A 22 synes bero på en missuppfattning. Utredningsmannen har nämligen i sitt förslag utgått ifrån att militärhydrografen är underställd marinassistenten vid verket. Så är dock icke fallet utan är han i stället självständig chef för sjömätningsavdelningens militärkartografiska detalj. Avdelningen är såsom framgår av förutnämnd proposition s. 255 uppdelad i tre detaljer: allmänna sjömätningsdetaljen med en kommenderad officer i kaptens tjänstegrad som chef, militära sjömätningsdetaljen med marinassistenten som chef och militärkartografiska detaljen med, såsom ovan nämnts, militärhydrografen som chef.

Med beaktande av ovanstående och med hänsyn till att anställning som militärhydrograf kan vinnas först efter lång tids tjänstgöring som officer vid sjökarteverkets allmänna och militära sjömätningar och byråarbeten torde en lägre placering av befattningen som militärhydrograf än i lönegrad A 24 icke böra komma i fråga.

Materialförvaltarbefattningen.

Statens organisationsnämnd föreslog efter slutförda organisationsundersökningar vid sjökarteverket år 1944, att materialdetaljen vid sjömätningsavdelningen skulle utbrytas och bilda en fristående teknisk avdelning med en ingenjör som chef. Ingenjören skulle såsom närmaste män ha 2 materialförvaltare i 15:e lönegraden. Sjökarteverket har sedermera ansett sig tills vidare kunna åtnöjas med en dylik befattning, varför styrelsen för sjökarteverket i anslagsäskanden för budgetåret 1946/47 föreslog inrättande av en materialförvaltarbefattning i lönegrad A 15. Även utredningsmannen har anslutit sig till detta förslag samt ansett att en flaggunderofficer å flottans övergångsstat — vilken sedan 1929 genom militär kommendering till verket fullgjort för materialförvaltaren avsedda arbetsuppgifter — borde vinna anställning i befattningen. Kungl. Maj:t har emellertid i propositionen icke ansett sig för närvarande kunna biträda vad statens organisationsnämnd, utredningsmannen och styrelsen för sjökarteverket enligt ovan föreslagit utan ansett att bemälda flaggunderofficer fortfarande skulle fullgöra ifrågasvarande arbetsuppgifter. Med stöd av de utredningar och förslag som före-

ligga beträffande denna befattning anser jag inte att den omständigheten att arbetsuppgifterna nu fullgöras av en militär befattningshavare å övergångsstat bör utgöra ett hinder för att uppföra materialförvaltarbefattningen å sjökarteverkets stat som civil befattning. Rättsviseskäl torde också tala för att den nuvarande militäre befattningshavaren efter 17 års välmeriterad tjänst vid sjökarteverket borde erhålla civil anställning vid verket. Det torde därjämte få anses vara en väsentlig brist i den tekniska avdelningens organisation, att materialförvaltaren, som är avdelningschefens närmaste man i fullständigt civilt betonad verksamhet, icke har civil befattning, detta så mycket mer som avdelningen är nyorganiserad och enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 121 till årets riksdag avsedd att förläggas till Beckholmen som särskild under sjökarteverket hörande depå. Genom de ingående undersökningar som gjorts beträffande materialförvaltartjänstens arbetsuppgifter m. m. torde behovet och föreslagen lönegradsplacering av befattningen till fullo ha klarlagts. Överförandet av den flaggunderofficer, som nu fullgör materialförvaltarens arbetsuppgifter, till en tjänst i lönegrad A 15 medför, såsom också utredningsmannen framhållit, inga nämnvärda kostnader för staten, enär bemälda flaggunderofficer vid övergång till den civila befattningen frånträder sin beställning som flaggunderofficer å flottans övergångsstat. En befattning som materialförvaltare i lönegrad A 15 bör därför uppföras å sjökarteverkets personalförteckning.

Ritarpersonalen (förste ritare).

Styrelsen för sjökarteverket har i utlåtande över utredningsmannens förslag ansett att två förste ritarbefattningar i lönegrad A 17 borde uppflyttas till lönegrad A 18. Beträffande dessa befattningar har Kungl. Maj:t i propositionen föreslagit, att den å sjökortsavdelningens originalritningsdetalj tjänstgörande förste ritaren uppflyttas till lönegrad A 19. Någon förändring beträffande rättelse- och reproduktionsdetaljens ordinarie ritarpersonal har Kungl. Maj:t däremot icke tillstyrkt. Det må i detta sammanhang framhållas, att förste ritarbefattningen å rättelse- och reproduktionsdetaljen är av betydligt äldre datum än förste ritarbefattningen å nyritningsdetaljen. Arbetena å rättelse- och reproduktionsdetaljen äro därjämte i minst lika hög grad viktiga och sysselsätta mera personal än å originalritningsdetaljen. Innehavaren av förste ritarbefattningen å rättelse- och reproduktionsdetaljen har dessutom längre anställningstid vid verket. Enär arbetena och arbetsfördelningen de båda detaljerna emellan icke motivera en skillnad i lönegradsplacering torde dessa båda befattningar, såsom styrelsen för sjökarteverket föreslagit, böra placeras i samma lönegrad. Jag anser därför att förste ritarbefattningen å rättelse- och reproduktionsdetaljen placeras i lönegrad A 19 med tjänstebenämningen kartograf.

Ett bifall till vad i det föregående föreslagits skulle medföra en nettoökning av avlöningsanslaget av omkring 4 500 kronor. Visserligen behöver anslaget ökas med omkring 12 000 kronor, men utgöra ca 7 500 kronor härav lön till bemälde flaggunderofficer, vilken lön för närvarande utgår från marinens avlöningsanslag.

Under återopande av vad i det föregående föreslagits tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville dels besluta lönegradsplaceringarna vid sjökarteverket i enlighet med de förslag, som i det förestående lämnats, samt dels besluta öka sjökarteverkets avlöningsanslag för budgetåret 1946/47 till 542 000 kronor.

Stockholm den 20 mars 1946.

Carl Lindberg.
